

Kuria szabadalmi tanácsa határoz. Az eljárásra a kényszerengedély /1932: XVII t.c. 1.§.-a / tekintetében a fennálló eljárási szabályok irányadók. Az eljárásnak az 1.§.-ban említett engedély hatályba lépésére nézve, halasztó hatálya nincs.

4.§.

Ez a rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.

Indokolás.

A jelenlegi gazdasági és anyaggazdálkodási viszonyok között úgy közgazdasági, mint honvédelmi szempontból fokozott jelentősége van annak, hogy az ipari vállalatok gyártási eljárásaikat, az állandóan változó gazdasági és anyagbeszerzési viszonyokhoz alkalmazzák és az e tekintetben sűrűn előálló változásokhoz eljárásaikban minél rugalmasabban és gyorsabban idomulhassanak. E tekintetben azonban a helyzet ma az, hogy ha valamely eljárás alkalmazásáról van szó, ennek a követése gyakran abból az okból ütközik akadályba, mert ezt az eljárást oly szabadalom védi, amely hosszabb idő óta lényegileg és kellő terjedelemben amúgy sem gyakoroltatik. Nincs tehát semmi értelme annak, hogy az ily gyakorlatba nem vett és nem gyakorolt szabadalom tulajdonosa, a szabadalmi törvények által nyújtott intenzív védelemben továbbra is részesítették. Ehhez járul még az is, hogy a magyar jogszabályok és pedig az 1895: XXXVII t.c. 33.§.-a szerint, a találmányok új volta a szabadalmazás alkalmából - szemben más külföldi államok jogszabályaival - hivatalból nem tétetik vizsgálat és döntés tárgyává, aminek a következménye azután az, hogy az adott helyzetben sürgősen kívánatos eljárás alkalmazását olyan szabadalmak is akadályozhatják, melyek új és szabadalomképes találmányt nem is fednek.

Másfelől azonban az ily szabadalmak által védett eljárás követése a jelenlegi jogszabályok értelmében csupán abban az esetben válik lehetségessé - anélkül, hogy szabadalombitorlásnak az esete álljon be, - ha

1./ az 1895: XXXVII t.c. 21.§.-a értelmében megsemmi-

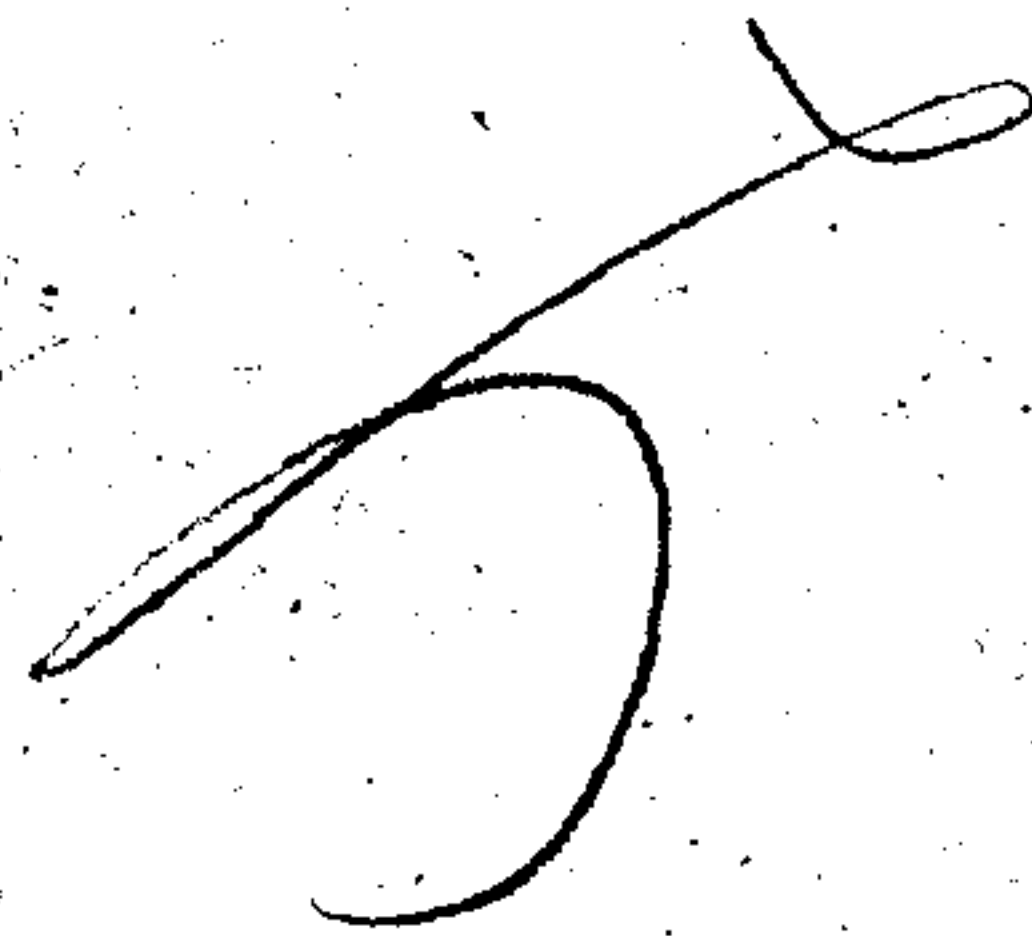
sítési eljárás; vagy pedig

2./ az 1932: XVII-t.c. 1.§.-a értelmében kényszer engedélyezési eljárás tétetik folyamatba.

Mindkét esetben az eljárás rendkívül hosszadalmas. Az említett jogszabályok birói fórumokat stipulálnak és hosszadalmas jogorvoslati lehetőségeket biztosítanak, úgyhogy jelenleg adott esetekben - évek is eltelhetnek, míg az eljárás sikerre vezet. Természetesen az eljárás hosszadalmassága még fokozódik azokban a nem ritka esetekben, ha a szabadalom tulajdonosa külföldön, illetőleg tengeren túl tartozkodó, illetőleg székelő személy, akivel az érintkezés a mai viszonyok között sok esetben ugyszólván lehetetlen.

Az előadottakra való kitéréssel azokban az esetekben, amidőn fontos közgazdasági, vagy honvédelmi érdekek fűződnek ahhoz, hogy valamely szabadalom által védett eljárás, belföldi vállalkozó által késedelem nélkül folyamatba vehető legyen, ennek a jelenlegi gazdasági helyzet körülményeihez mért gyors lehetővé tétele érdekében szükséges, hogy az iparügyi miniszter ily irányu engedély megadására felhatalmazást nyerjen. Egyébiránt arra nézve, hogy a szabadalmi jog körében rendeleti intézkedés történjék, már van praecedens, amennyiben az 5.410/1939, az 5.930/1939, a 6.050/1939 (és a 4030/1941. M.E.számú rendeltek, ^{6060/1939.M.E., 620/1941.M.E.} ugyancsak jogi életünk ezen körében eszközöltek rendeleti uton történt szabályozásokat.

Milyen rendeletet értek?

A m.kir.miniszteriumnak/1941.

M.E.sz. rendelete szabadalommal védett eljárás alkalmazásának közgazdasági, vagy honvédelmi érdekből engedélyezése tárgyában.

A m.kir. miniszterium a gazdasági és hitel-élet rendjének, továbbá az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szóló 1931.évi XXVI.t.c. 2 - 4 §§-aiban foglalt és legutóbb az 1940:XVII.t.c.-kel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1.§

Ha belföldi vállalkozó közérdekből oly szabadalommal védett eljárást alkalmaz, amely szabadalom tulajdonosa találmányát a szabadalom megadásának kihirdetését követő 3 év alatt Magyarország területén sem maga, sem belföldi vállalkozó útján lényegileg és kellő terjedelemben /alternativa: a belföldi szükségletet kielégítő mértékben/ gyakorlatba nem vette és nem gyakorolja, ez az eljárása nem tekinthető olyannak, hogy ezáltal a szabadalom tulajdonosának a törvényben gyökerező jogait az 1895:XXXVII.t.c.49.§-ában foglalt határozmányokba ütköző módon tudva sérti.

2.§

Az iparügyi miniszter azzal a belföldi vállalkozóval szemben, aki az 1.§-ban foglalt rendelkezés alapján kíván eljárni - annak kérelmére - esetről-esetre igazolja

a./ hogy az 1.§-ban említett közérdek fennforog;

b./ hogy az illető szabadalom tulajdonosa találmányát a szabadalom megadásának kihirdetését követő 3 év alatt Magyarország területén sem maga, sem belföldi vállalkozó útján lényegileg és kellő terjedelemben /alternativa: a belföldi szükségletet kielégítő mértékben/ gyakorlatba nem vette és nem gyakorolja.

3.§

A szabadalom tulajdonosa a szabadalmazott eljárásnak az 1.§ szerint történő alkalmazása esetében méltányos kártérítésre tarthat igényt; az ezen igényből kifolyólag járó méltányos kártalanítás összege, valamint a fizetésnek ideje és módja felől vita esetén első fokon a Szabadalmi Biróság birói osztálya, másodfokon a M.Kir.Kuria szabadalmi tanácsa határoz. Az eljárásra a kényszerengedély /1932:XVII.t.c.1.§-a/ tekintetében a fennálló eljárási szabályok irányadók. Az eljárásnak az 1.§-ben említett engedély hatályba lépésére nézve halasztó hatálya nincsen.

4.§.

Ez a rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.